

tännamatta. Emma aitib, ja haige tulli wodist
wélja, ja emma ja laps mollemad rõmustasid
ennast Jssandas, ja teggid tännopalwe Jum-
malale. Haige sai nüüd jonega omma rammo
kätte, ja katsus jubba jälle omma tööpeale. Aga
ga ühhel päwal juhtus koggematta õppetajat
nāggema, keddatamma weel ep olnud nāinud, ja
kohhe tüdruk minnestas ärra. Kui ta jälle sai
ärkand, kohhe siis ütles: Teie ollete se mees,
kedda nāggin palwet mo eest teggewad sure
Jummalale! Armolikkust on taewa Jssa teie
palwet wõtnud kuulda. Ta on jahhutanud mo
hinge, mis olli sure ahhastusse sees, ja on mo
ihhogi toetanud jälle. Temma palle wals-
gus on paistnud mo peale, ja se walgusse
sees ollen nüüd kõndind, ja tahhan ses kōia
omma ello otsani.

* * *

„Kül armoannid on mitmesuggu-
sed, agga sesamma Waim. Ja am-
metid on mitmesuggused, agga se-
samma Jssand. Ja teud on mit-

mesuggused, agga sesamma Jum-
mal, kes keik keikide sees teeb.”
I Kor. 12, 4-6.

U e a a s t a l a u l.

Wist! Keik tulge minno jure nüüd.

Kül ue aasta hakkame
Ja rõmo päwa peame
Gest, nored ning ka wannad.
Mis agga sinno rõmust saab,
Eh mis so ello aeg aitab,
Kui pimmedusses seisad?

Et ue mele saaksime,
End töö pole lõõksime,
Sa, armas Jssand, tahhad.
Lait usko meile anna siis,